

Alexandre de Merode : "Volent convertir els atletes en accions de borsa"

El president de la comissió mèdica del Comitè Olímpic Internacional defensa la creació d'un estatut del treballador per a l'esportista d'elit com a element clau en la lluita antidopatge. Per al príncep de Merode, que a més de cuidar per la salut de les estrelles és vice-president de l'organisme que presideix Samaranch, els Jocs han de donar segones oportunitats i Johnson ha de tornar a ser l'estrella de Barcelona'92, i no precisament pels resultats de les anàlisis de la seva orina.

—¿A vostè li interessa que es parli tant del dopatge des de Seül o preferiria que aquesta lluita passés més desapercibuda?

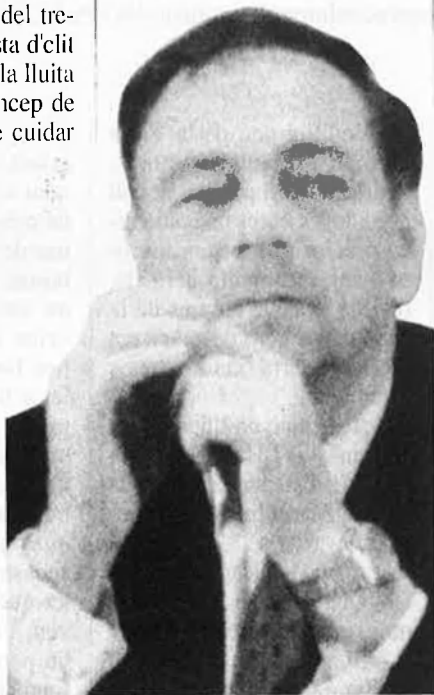
—Sempre he pensat que és inútil parlar-ne massa. Avui tothom coneix el fenomen, gràcies a l'escàndol Johnson, però no cal que es creï una psicosis pel tema. Quan es normalitzi la lluita contra el dopatge apareixerà en segon terme.

—Dins del mateix COI hi ha hagut discussions sobre la reinserció de l'esportista, i vostè sempre parla de donar oportunitats als infractors...

—Hem de ser fermes en la nostra lluita, però no podem creure que la solució sigui el càstig de per vida als atletes. Si la societat intenta reinserir fins i tot qui mata el seu veí, ¿per què no fer-ho amb un esportista que potser ha estat enganyat o manipulat?

—¿Fins i tot per a Ben Johnson?

—Veure'l competir de nou serà una gran notícia, i m'encantaria acollir-lo a Barcelona. En un principi, el Canadà el va castigar de per vida, però espero que aquesta experiència faci entendre als governs

"Cal un estatut que reguli la jornada laboral dels esportistes d'elit. La manca de seguretat econòmica estimula el dopatge"

Belga. Té 66 anys, en fa 26 que és membre del COI i 24 que presideix la comissió mèdica. El 1986 va ser escollit vice-president del COI.

que no cal ser tan dràstics.

—S'ha parlat de restringir l'ús de la marihuana a la Vila Olímpica, però sembla difícil fer-ho quan hi ha països que en toleren el consum...

—El cas de la marihuana és molt més un problema social. Els esportistes no fumen marihuana per estimular-se o aconseguir millors marques, com sí que pot arribar a ocórrer amb la cocaïna, però el COI l'ha volgut incloure a la llista de productes restringits perquè els atletes donen exemple als joves.

—¿S'ha estudiat fer alguna cosa per evitar també l'ús de drogues entre la classe dirigent esportiva?

—La droga no és un problema específic de l'esport, és a tot arreu. Certs industrials o polítics es droguen i també ho fan els grans artistes. Però cal remarcar la gravetat del fet entre els esportistes d'elit, que competeixen per un primer lloc, i per tant el que arriba impedeix ocupar aquest lloc a un altre. També hi ha el factor de mimetisme dels joves, que imiten els seus ídols i campions, i en canvi difícilment utilitzaran com a mirall el que fa un dirigent.

—Vostè ha proposat un estatut del treballador per a l'esportista d'elit...

—Considero essencial que el poder esportiu no cedeixi davant del poder comercial, que intenta transformar els atletes en accions de borsa, que han de donar bons resultats per a produir diners. La falta de seguretat econòmica dels atletes quan es retiren de la competició és un altre factor de pressió que estimula el dopatge, perquè l'atleta es veu obligat a acumular diners en el seu curt temps de carrera professional. El poder polític ha de fer una legislació i redactar un estatut de treballadors per controlar les jornades laborals dels esportistes d'alta competició.

El rival de B'92, K.O.

Tal com està el món, ni tan sols tenir la bona idea de comercialitzar alguna cosa com "l'amistat" té garantia d'èxit. El magnat Ted Turner es va empescar una competició privada per competir amb els Jocs oficials quan aquests patien boicots, però aquests dies la competició (oferta per TV3 i Canal 33) rival de B'92 ha passat amb més pena que glòria. Els Goodwill Games no tenen res a envejar, perquè a sobre han estat una ruïna de més de 3.000 milions. ¡Els ianquis no són el que eren!

Guarden-ne un tros per al 92

La cosa es va complicar quan una família es va trobar la torre enderrocada per error fa unes setmanes, per la negligència d'una empresa enfebrida. I poc després, 50 metres de vorera de la via Augusta de Barcelona desapareixien sense deixar altre rastre que un forat. Resultat: un mes d'obres en els dels pocs trams que no les devia tenir previstes, i el temor dels barcelonins de trobar-se en tornar de les vacances sense casa o sense ni tan sols carrer. ¡Podrien guardar un tros de ciutat per al 92!

Setembre caòtic

Començarà la guerra a l'alcaldia, després de les batalles internes dels mateixos partits. Es prepararà la tardor més calenta d'obres de la dècada, per la coincidència dels cinturons. I entremig, caldrà buscar el pacte i nomenar un executiu per a la mesa de treball que asseu Generalitat, estat, ajuntament, holding i COOB. Apassionant. Cada 15 dies. Un mes apassionant.

C. C.